

Uwarunkowania historyczno-środowiskowe

"Obora" to prawdopodobnie słowo, którym w języku starosłowiańskim i później w staroczeskim, określano niewielkie kompleksy leśne oddzielone użytkami rolnymi.

W zamierzczłej przeszłości mieszkańcy doliny Odry w położonym niopodal lesie "Obora" pozyskiwali drewno, polowali i chowali zmarłych. Do dziś zachowało się tutaj cmentarzysko ciałopalne, datowane na okres od V do IX wieku naszej ery. Arboretum w swej historii najpierw było własnością Piastów książąt raciborsko-opolskich, później Cystersów osiadłych w XII wieku w pobliskich Rudach Raciborskich. Po 1810r. czyli po kasacji zakonów w państwie pruskim, las stał się znowu dobrem księcia raciborskiego, który w 1928 roku sprzedał Oborę miastu Racibórz.

Arboretum jest obiektem badań botanicznych już od 170 lat. Zachował swoje bogactwo przyrodnicze pomimo kilkudziesięcioletniego wykorzystania go do celów rekreacyjnych.

Roślinność Arboretum składa się przeważnie z roślin pospolitych na obszarze całego niżu, zawiera jednak szereg gatunków rzadkich w Polsce lub interesujących ze względów fitogeograficznych. Zwarty kompleks leśny towarzyszący niegdyś obu brzegom Odry sięgał na południu po pogórze Sudetów Wschodnich i po Beskid Śląski. Brzegi Odry zostały wykorzystane jako szlak migracji roślin przybywających przez Bramę Morawską z części Europy położonej bardziej na południe i południowy wschód. Gatunki te to: klon polny (*Acer campestre*), zamokrzyca ryżowa (*Leersia oryzoides*), śnieżyca przebiśnieg (*Galanthus nivalis*), cebulica dwulistna (*Scilla bifolia*), cieszynianka wiosenna (*Hacquetia epipactis*), czosnek zielonkawy (*Allium oleraceum*) i zimowit jesienny (*Colchicum autumnale*).